

Pronòmenes Personales

Pronòmenes personales – Sugetu:		
persone	Pron. elinesa	LSC
I sing.	<i>deo</i>	deo
II sing.	<i>tui</i>	tue
III sing.	<i>issu/-a</i>	issu/-a/-e
I prur.	<i>noso</i>	nois
II prur.	<i>bosatrus</i>	bois
III prur.	<i>issus/-as</i>	issos/-as

S'elinesu amostrat una lògica in is vocales chi est ispainada in custos chirros de mesania: in ue sa vocale tònica (o podet èssere sa penùrtima) est una vocale mesana, sa vocale de agabbu est una mesana etotu (lassende s'etimològica latina tando); aterue, sa vocale de agabbu si cùngiat comente in totu su sardu meridionale. Es.: EGO > deo abbarrat de gasi ca *d e o* sende nche sa /e/ (voc. mesana) sa /o/ non si podet cungiare; a s'imbesse in IPSOS > *i ss u s* sa /o/ de agabbu si cùngiat ca b'est una vocale cungiada (ma podiat èssere aberta puru) in antis, e sa catena de sa metafonesi est serbada etotu.

In s'acrobamentu ILLI ILLUM / D (it. "glielo") si ponet su riflessivu a càmbiu de su dativu (ddi > si): **si ddu**.

In is acrobamentos de sa de tres persones in ue b'est sa particella averbiale *nci* o *ndi*, custas mudant sa vocale torrende a s'etimològica nce e nde si est segudada dae pronòmene: nci ddu > **nce ddu** / ndi ddu > **nde ddu**.

I pronomi personali: accoppiamenti dei pronomi in forma di complemento

Pers.	Comp. Termine	Comp. Ogetu M	Comp. Ogetu F	Riflessivu	Acrobamentos – pronòmene de duos (+ nde)	Acrobamentos (+ nche)
I s	<i>mi</i>	<i>mi·ddu/us</i>	<i>mi·dda/s</i>		<i>mi·ndi</i>	<i>mi·nci</i>
II s	<i>ti</i>	<i>ti·ddu/us</i>	<i>ti·dda/s</i>		<i>ti·ndi</i>	<i>ti·nci</i>
III s	<i>ddi</i>	<i>si·ddu/us</i>	<i>si·dda/s</i>	<i>si</i>	<i>si·ndi</i> <i>nde·ddu/a</i> <i>nde·ddi</i>	<i>si·nci</i> <i>nce·ddu/a</i> <i>nce·ddi</i>
I p	<i>si</i>	<i>si·ddu/us</i>	<i>si·dda/s</i>		<i>si·ndi</i>	<i>si·nci</i>
II p	<i>si</i>	<i>si·ddu/us</i>	<i>si·dda/s</i>		<i>si·ndi</i>	<i>si·nci</i>
III p	<i>ddis</i>	<i>si·ddu/us</i>	<i>si·dda/s</i>	<i>si</i>	<i>si·ndi</i> <i>nde·ddus/as</i> <i>nde·ddis</i>	<i>si·nci</i> <i>nce·ddus/as</i> <i>nce·ddis</i>